

1872	betaltes	3	Kr.	50	Ø.	pr.	16	Ød.
1873	—	4	—	—	—	—	—	—
1874	—	4	—	66	—	—	—	—
1875	—	5	—	—	—	—	—	—

for Nefjordens Vedkommende, hvorimod der ved Sydjælland, formedelst detslede opstaaet Konkur- rence, endogfaa betaltes 6 Kr. pr. 16 Ød.

Efter disse aldeles faktiske Beviser for Ud- førsel og Priser vil Enhver kunne sigge sig selv, at, ligesaalet som enten Alens Kvantitet eller Kvalitet er forringet eller aftagen, ligesaalet kan Vaadfiskeriet sigges at gjøre den Ekade, der paa- staaes, enten paa Maleyngelen eller andet Fiskeri i Almindelighed. Vaaddene have jo dog bevislig den gode Egenstaa, imod de gamle Sandvaad, hvormed der kun fishedes paa Kysterne, at der med førstnævnte kun fishedes paa dybere Vand, hvor i Almindelighed de større og mere udviklede Al opholde sig, og at de smaa Al, som falde imel- lem Fangten, atter uftadede kunne kastes tilbage i Vandet.

Det skal ingenlunde negtes, at der ved den stadige Masseindsnevring paa de af de jydske Fiskere brugte Vaad ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til Fiskeyngelens Bevarelse til fremtidigt Fiskeri. Men enhver fornuftig Fisker indvilliger med Glæde i at indrette sit Malevaad aldeles lovlige i Lig- heds med Limfjordens, naar det blot kan blive han bevaret som tilladeligt Fiskeredskab, uden hvilket han sikkerligen vil blive sit væsentligste Ghverv berøvet, og kun være henvist til et ustadigt og lidet lønnende Fiskeri. Det er at haabe, at, naar Vaaddene vedblive at have lovlige Hjemmel i Lim- fjorden, dette da ligejaagodt kan blive tilladt alle andre Steder, hvor der fishedes Al, naar kun de dertil benyttede Redskaber ere ens og lovlige; thi medens der paa Limfjorden 26½ □ Mile for Liden fishedes med 275 Vaad (efter ihvænde- havende Brev fra Fiskerikontrøleren detslede), hvilket giver 10 Vaad paa hver □ Mil, fishedes der paa Nefjordens 8 □ Mile med 60 Vaad, som kun udgjør 7½ Vaad pr. □ Mil. Vilde man beregne Vaadenes Forhold til Fladerummet ved Fiskerierne ved Sydjælland og Æerne, vilde man der høist kunne opnaa 4—5 Vaad pr. □ Mil, og det ses altsaa, at der intetsteds fishedes med saa mange Vaad som netop i Limfjorden. Det kan med Sandhed sigges, at indtil for saa Aar siden har Fiskeriet for de sjællandske Fiskeres Vedkommende kun været at betragte som et Bierhverv, idet disse, paa meget faa Undtagelser nær, kun dengang dreve lidt Krog- og andet leilig- hedsvis Fiskeri. Vaadenes Indførelse har i de senere Aar bevirket et bedre Udbytte af Fiskeriet og en som Følge deraf tiltagende Velstand, som imidlertid nu, netop som Fiskeriet er begyndt at blive noget indbringende, atter skal berøves dem, og Fiskerne paany henvises til de gamle usuld- komne og ødeleggende Redskaber med Udfigt til et daarligere Udbytte, hvilket absolut maa blive

Tilfældet, hvis Forbudet mod Vaadene gaar igjennem.

Der spørges med Rette, hvorfor da denne Vel- standsfilde skal berøves Fiskerne i Almindelighed, fordi disse i et ubevogtet Øieblik ikke have kunne indse deres egen Fordel. Det er dog forlængst bevisliggjort, at netop i Nefjorden, Ødense Fjord, samt de lollandske-falsterke Fjorde og Sunde, be- staaer den mest Fiskerigdom af Al og kun for- holdsvis ubetydeligt af andre Fiskeforter.

Fra statsøkonomisk Side betragtet stiller Sa- gen sig endnu misligere, thi det vilde dog være ligesom uforsvarligt at stoppe den Rigdomsfilde, der tilflyder Landet i det Hele taget fra vor Fiskeudførsel, og lige saa uforsvarligt vilde det være at frede i en saadan Grad over vor uud- tømmelige Fiskerigdom, at denne ikke kom Landets egne Børn tilgode i sin fulde Udstrækning, men paa en Maade opbevaredes for vore, i den Henseende lige saa rige Naboer, verrig og Preussen, som sikkert ikke vilde betænke sig paa at drage sig vor Afholdenhed til Nytte.

Danmark har dog 2 umaadelige Forraads- kamre for Fisk af alle Slags, nemlig Østersøen med 6,500 □ Miles Fladeindhold, og Kattegat- tet med 500 □ Miles Fladeindhold; skulle disse virkelig ikke kunne tilføre os Fisk og Ungel af en- hver Sort og i tilstrækkelig Mængde. Naar der- til kommer, at Danmark bevislig har en Kyst- strækning af 800 Mile, hvem vilde vel saa be- tvivle, at netop for Danmark maa Fiskeriet være udtømmeligt og i høi Grad indbringende.

Naar man har Kjenndskab til Alens Natur- drift, veed man ogsaa, at navnlig Sommeraalen i Foraarsmaanederne drager fra Havet ind paa Fjorden, hvilket konstateres af mange Fiskere, som i nævnte Tid have haft deres ufattede Silde- garn aldeles fulde af Slimringe fra de inddragende Al. Som et Bevis paa, i hvilke Masser Al og Maleyngel kunne være tilstede paa en forholdsvis ubetydelig Plet, kan ansføres, at der ved Udtørrin- gen af Dønbassinet ved Burmeister & Wains Fa- brikker paa Nefshaleøen, paa den tilbels tørlagte Bund fandtes over 100 Ød. ganske smaa Al, som vel bleve bragte i Handelen, men befandtes at være usælgelige. Under Udpumpningen vare mindst dobbelt saa mange Al udkastede. Dette var i sin Tid ansjort i „Berlingske Tidende“ som et Bevis paa særlig Fiskerigdom.

Bed Kolindsunds Lørlægning i November 1874 viste der sig at være Al tilstede i saadanne Masser, at en Vandføgl i een Nat kastede henved 300 Ød. smaa Al ud, og under Røgtningen af Sneglen, som foretoges hver 10 Minuter, kaste- des der hver Gang store Masser ud, da der strax ikke var noget Apparat tilstede til at nyde for Alene. Disse vare saa smaa, at Stjørtedelen maatte betragtes som Ungel. I Juni og Juli Maaneder samme Aar vrimlede Kanalen af saa- dan en Mængde Maleyngel paa 4—6 Lommer